श्रीपार्व्वत्युवाच ॥

भगवंस्त्वं परो देवः सर्व्वज्ञः सर्व्वपूजितः ।
त्वल्लिङ्गमर्च्यते देवैर्ब्रह्मसूर्य्यादिकैरपि ॥ ८ ॥
त्वत्तो लभन्तेऽभिमतां सिद्धिं सर्व्ववरप्रद ।
त्वं जन्ममृत्युरहितः स्वयम्भुः सर्व्वशक्तिमान् ॥ ९ ॥
सदा ध्यायसि किं स्वामिन् दिग्वासा मदनान्तकः ।
तपश्चरसि कस्मात्त्वं जटिलो भस्मधूसरः ॥ १० ॥
किं वा जपसि देवेश परं कौतूहलं हि मे ।
अनुग्राह्या प्रिया चाहं तन्मे कथय सुव्रत ॥ ११ ॥

श्रीमहादेव उवाच ॥

नेदं कस्यापि कथितं गोपनीयमिदं मम ।
किन्तु वच्यामि भद्रन्ते त्वं भक्तासि प्रियासि मे ॥ १२ ॥
पुरा सत्ययुगे देवि विशुद्धमतयोऽखिलाः ।
यजन्ति विष्णु मेवैकं ज्ञात्वा सर्व्वेश्वरेश्वरं ॥ १३ ॥
प्रयान्ति परमामृद्धिमैहिकामुष्मिकीं परां ।
या न प्राप्ताऽमरैः सर्व्वैरक्षया क्लेशवर्ज्जिता ॥ १४ ॥
न तां सन्तः प्रपद्यन्ते विनाचाररतान्नरान् ।
मन्मुखादपि संश्रुत्य देवा विष्णुवहिर्मुखाः ॥ १५ ॥
वेदैः पुराणैः सिद्धान्तैर्भिन्नैर्व्विश्रान्तचेतसः ।
निश्चयं नाधिगच्छन्ति किं तत्त्वं किं परं पदं ॥ १६ ॥
तुलापुरुषदानाद्यैरश्वमेधादिभिर्मखैः ।
वाराणसीप्रयागादितीर्थस्नानादिभिः प्रिये ॥ १७ ॥